

[Ellisabeth Arnold]

gen ønsker fra Venstre og De Konservative om at forøge grænsen for karenstiden fra tre til fem år. Men det er åbenbart en stemning, som har bredt sig i de partier siden da, og jeg kan kun opfatte det som et ønske om at markere en linje, som vi fra radikal side i hvert fald dybt beklager.

Kriterierne for, hvorledes man opnår statsborgerskab, varierer meget fra land til land. Vi har i Danmark haft en lang tradition for, at man skal kunne begå sig i det danske samfund på dansk, altså skal kunne gøre sig forståelig, kunne handle, kunne kommunikere med myndighederne osv. Det er jo det, som politiets samtale med ansøgeren handler om, og hvis man dumper til den prøve, kan man komme til en yderligere prøve i Indfødsretsdirektoratet, og det viser sig faktisk, at en stor del af dem, der kommer til den yderligere prøve, består senere hen. Det skyldes nok især, at der går noget ekstra tid, og at den pågældende ansøger derfor i mellemtiden kan læse på lektien, lægge sig i selen og finde ud af, hvad der mangler. Så det er ikke spor mærkeligt. Systemet fungerer udmærket, som det gør i øjeblikket. Jeg synes ikke, at sprokravet specielt er problematisk. Jeg synes, at det er meget mere problematisk, at man giver dette signal om, at vi ikke ønsker, at folk skal være spor anderledes, når de kommer ind i Danmark.

Til forslagsstillerne vil jeg sige, at der står helt udtrykkeligt i kontorcirkulæret og i vejledningerne, at det at blive dansk statsborger ikke er en ret, man har. Det står udtrykkeligt, og vi siger udtrykkeligt, hver gang vi har ansøgere til samtale i Indfødsretsudvalget, at det ikke er en ret. Uanset om ansøgeren opfylder alle krav, kan Folketingets Indfødsretsudvalg beslutte, at vi ikke ønsker at give den pågældende dansk indfødsret. Så det er os, der bestemmer det, og derfor beklager jeg, at Venstre og De Konservative har ladet sig lokke til yderligere at ville stramme reglerne.

Man må gerne gøre det, men jeg er bare uenig. Jeg synes ikke, at der er nogen grund til at gøre det. Jeg synes, at de regler, vi har, er stramme nok. Jeg synes, at det er svært nok at blive dansk statsborger, og jeg kan ikke se, at 2.500 nye danskere om året er noget stort problem.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det er til fru Elisabeth Arnold, der siger, at V og K er blevet lokket af Z. Nej, det er V og K ikke. De er bare begyndt ligesom vi andre at lægge øret til jorden og lytte til græsrodderne. De er blevet klar over, ligesom vi har været det i meget lang tid, at ca. 80 pct. af den danske befolkning er med os og imod det samlede Folketing i det her spørgsmål.

Derfor vil vi da meget gerne – hvis vi kan få flertal for det – have en folkeafstemning, som kan afgøre én gang for alle, at V og K ikke har ladet sig lokke af Fremskridtspartiet, men af befolkningen i Danmark, og det er jo den, som hverken Socialdemokratiet, De Radikale eller andre på den linje har lagt øre til. Derfor fremkommer der en sådan udtalelse som pressemeddelelsen fra fru Elisabeth Arnold i dag. Det skyldes, at man har glemt, hvor man kommer fra, nemlig fra det danske folk. Man har glemt, hvem man skylder ansvaret. Det er ikke de fremmede, vi skylder ansvaret, men den danske befolkning. Det er der mange i dette Folketing der er ved at glemme, men vælgerne afgiver deres dom ved næste valg. Det er sikkert!

John Vinther (KF):

Jeg skal allerførst takke Det Konservative Folkeparti og Venstre for den tilslutning, der i dag er givet til beslutningsforslaget. Jeg skal også takke Fremskridtspartiet for den tilslutning, der er kommet derfra. Det illustrerer – hvad der vel ikke kan være så overraskende – at der ikke er særlig stor afstand mellem de tre partier, når vi taler om indfødsret.

Så skal jeg komme med nogle kommentarer til de bemærkninger, der kom fra ministeren og enkelte af ordførerne.

Jeg har ikke så meget at sige til ministeren, andet end at jeg har noteret mig, at ministeren ikke mener, at der er grundlag for at gennemføre dette beslutningsforslag. Dog blot én bemærkning: Ministeren kom med en udtalelse om, at ministeren kan læse, men ikke tale hollandsk. Det var noget i den retning. Jeg har det på nogenlunde samme måde med hollandsk, men det er vel ikke så relevant og afgørende i denne sag, for der er vel ingen af os, der har tænkt os at søge om statsborgerskab i Holland.